

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3679/07
23.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић – Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, Одељења за управне послове у области материјалних давања у социјалној заштити, бр. 553-03-1877/2006-10 од 06.12.2006. године, у предмету додатка за туђу негу и помоћ, у нејавној седници већа одржаној дана 23.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Центра за социјални рад Крагујевац бр. 553.02-67/05 од 03.03.2006. године, којим је одбијен захтев тужиоца за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица.

Тужилац је Окружном суду у Крагујевцу, поднео тужбу у којој је оспорио законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања. Наводи да због болести није у стању да задовољава основне животне потребе, коју чињеницу тужени орган није утврдио. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије, којем је списе доставио Окружни суд у Крагујевцу, по правоснажности решења У. 23/07 од 01.03.2007. године, којим се огласио стварно ненадлежним, нашао је:

Тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног решења првостепени орган је правилно поступио када је одбио захтев тужиоца за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица јер не испуњава услове из члана 23. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана.

Одредбом члана 23. Закона социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана ("Службени гласник РС", бр. 36/91...115/05) прописано је да право на додатак за помоћ и негу другог лица има лице коме је због природе и тежине стања, повреде или болести неопходна помоћ и нега за обављање радњи ради задовољавања основних животних потреба, под условом да ово право не може да оствари по другом правном основу.

Из списка предмета види се да је првостепени орган вештачења на основу прегледа и увида у медицинску документацију дао налаз, оцену и мишљење бр. 2426 од 02.12.2005. године да код тужиоца не постоји потреба за туђом помоћи и негом, који је потврђен од стране другостепеног органа вештачења налазом бр. 548 од 30.10.2006. године / ДТ, са образложењем да нису испуњени медицински услови јер је самостално покретан у кућним условима, није слепо лице и не постоје друга обољења због којих би се сматрао потпуно беспомоћним лицем.

Врховни суд Србије налази да је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, и да је за своју одлуку дао разлоге које као довољне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Из напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 23.11.2007. године, У. 3679/07

Закоником, Пресудом, Већу судија

записничар, председник већа-судија,

Вукица Латиновић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС